

Azért ellenőriz a MERT, mert az export ügy kívánja

Minőségi ellenőrzés és kivitel

Egy kalocsai üzem jelentkezik telefonon, s kéri, hogy küldjenek szakembert külföldre induló gyártmányuk minőségi ellenőrzésére. Újabb adat kerül tehát a MERT, teljes nevén: a Minőségi Ellenőrző Részvénytársaság szegedi kirendeltségének naplójába. A jelzett időben minden bizonnal kéznél lesz a cég képviselője.

Tizenháromezerhez szívesebben

Sűrűn cseng a telefon, egyre-másra telnek a fűzet berublikázott oldalai. Csongrád, csaknem egész Békés, a fél Bács-Kiskun és Szolnok megye, sőt Baranya Tisza-Duna közti csücske is ide tartozik a szegedi MERT-hez. Persze a helybeli üzemek is sok munkát adnak. A Fémfeldolgozó és Finommechanikai Vállalat éppen 1300 darab fűrészszelvény-doboz után indításához kér szombatra ellenőrt. Ha 13 ezerhez szívesebben is mennének ki, mint ennyire, az óhaj mégis teljesül majd: az export szállításához fűződő érdek mindig az első.

Hívni tehát hívják a MERT szakembereit, hiszen — a külkereskedelmi vállalatok megbízásai alapján — ők állapítják meg, hogy a kivitelre szánt áru mennyisége, minősége és csomagolása megfelel-e az előírásnak. De ha akad kifogásolnivaló, olykor nem a legmarasztalóbb a vendéglátás. A népgazdasági és a vállalati szempontokat végülis csak összeegyeztetik, s mivel a MERT-nek nem csupán az a dolga, hogy utólag állapítsa meg a hibákat, hanem az, hogy segítsen megelőzni őket, többnyire gyümölcsöző együttműködés alakul ki a termelő és az ellenőrző között.

Tud-e egy vállalat ellenőrzés nélkül dolgozni? Fel fogja-e, milyen fontos az export? Úgy igyekezik-e az árut előállítani, hogy az megfeleljen a külföldi vásárlók változó igényeinek is? S nem utolsósorban: képes-e oly módon megszervezni a termelést, hogy a kiviteli cikkek minősége egyenletes és mindig jó legyen?

Nem szorulnak bábáskodásra

A MERT tapasztalatai alapján nyilvánvalóvá vált például, hogy a Szegedi Seprűgyár, az ecsetgyár, vagy a Nívó kisipari szövetkezet nem szorul az exportellenőrök állandó bábáskodására. Náluk már egy év óta csak időszakos ellenőrzéseket tartanak, s mégsem fordul elő panasz termékeikre.

A helybeli üzemek közül a konzervgyár, a szalámigyár és a cipőgyár adja talán a

legtöbb dolgot a MERT-nek. Na, nem azért, mert hanyag munkát végeznek, hanem, mert igen sok árut szállítanak külföldre. A világhírű szegedi szalámi minőségére különösen nagy gondot fordít a gyári MEO és a MERT is.

Közös az érdek, a haszon

Nagy gondosságot, körültekintést kíván a MERT ellenőreinek munkája. Hiába szabják meg ugyanis különböző előírások a követelményeket, néha túl kell látni rajtuk. A statisztika — melynek számai idénzei felesleges, hiszen a felsorolás egymagában nem sokat mondhat — mindenestül azt jelzi, hogy egyre kevesebb a gyenge minőségű exportárú. S bár az érdek és a haszon elsősorban a gyáraké, a MERT munkája is nyilvánvalóan jelen van bennük.

F. K.

Váltsuk aprópénzre a százasokat!...

Népgazdaságunk az év eleji nehézségek ellenére is egészségesen fejlődik. Joggal mondhatjuk, a párt helyes politikájának a nyugodt alkotó munka jó lehetőségeit biztosítja. Mégsem folytathatjuk e gondolatmenetet azzal, hogy a párt helyes politikáját megvalósító határozatok gyakorlati megvalósítása zavartalan. A határozatok végrehajtása és ellenőrzése ugyanis ma még nem mindenütt foglalta el a jelentőségének megfelelő helyet a pártmunkában. Bár az utóbbi hetekben erősen megélné az üzemek, ezen belül a párt-szervezetek gazdaságsszervező, termelést ellenőrző munkája, s úgy tűnik, hogy most ez a lendületesebb munka nem a fél év vége előtti hajrá, amellyel igyekeznek pótolni mindazt, amit a korábbi hónapokban elmulasztottak. Amj most folyik, az ennél több. A párt-szervezetek, a vállalatok vezetői mind nagyobb lendülettel igyekeznek rendbehozni az üzemvezetés konkrét problémáit, ki-

alakítani az eddiginél jobb, hatékonyabb vezetési módszereket.

Régi tapasztalat Szegeden is, hogy sokkal nagyobb energiát fordítottak párt-szervezeteink egy-egy párt-határozat megvalósítását előkészítő intézkedési terv szövegezésére, mint később annak végrehajtására és ellenőrzésére. Most ebben is egészséges változás tapasztalható. Erről tanuskodik az a vizsgálat is, melyet a szegedi párt-végrehajtóbizottság tartott vasipari üzemekben arról, hogyan valósítják meg az MSZMP Központi Bizottságának a gépipar feladatairól szóló határozatát.

Ismeretes, hogy a Kohó- és Gépipari Minisztériumhoz tartozó vállalatok munkája többnyire szépen, egyenletesen fejlődött. Ennek ellenére a párt-határozatok megállapításai e vállalatok munkájára, tevékenységére is találóak voltak. A határozat tanulmányozása után a gazdasági és pártvezetőkben is tudatosabbá váltak a feladatok. A határozat tükrében jobban felismerték, hogy az eddigi termelésfejlődés, a gazdálkodás módja, a gyártmányfejlesztés stb. nem kielégítő, s a jövőben sokkal többet vár tőlük a népgazdaság. Hogy ez a többlet várás nem csupán óhaj, hanem megvalósítható igény.

A szegedi párt-végrehajtóbizottság a gépipar feladatairól szóló párt-határozat megvalósításának szegedi tapasztalatai kapcsán megállapította, hogy vállalatok általában jó intézkedési terveket készítettek, s párt-szervezeteink is helyesen dolgoztak ki azokat a tennivalókat, módszereket, amelyekkel segíteni akarják a tervek valóra váltását. Szinte valamennyi párt-szervezet helyesen jelölte meg tennivalóját, amelyvel el akarja érni, hogy a vállalat összes dolgozóinak ügyévé váljon a műszaki színvonal emelése, a technológia fejlesztése, a korszerűbb és gazdaságosabb termékek előállítása.

Ma már elmondhatjuk, hogy a határozat megjelenése óta javult vasipari üzemekben a párt-szervezetek termelést ellenőrző munkája. Ez a többlet között abban is megnyilvánult, hogy az ellenőrzés sokoldalúbbá vált, s mindinkább érvényesül a hozzáértés, a szakszerűség a problémák megoldásában.

Többnyire eredményesen tárgyalják fel és hasznosítják a műszaki fejlesztés helyi lehetőségeit. Arra is törekszik, hogy az újítómozgalmak és a szocialista brigádmozgalmak feladatait jobban összehangolják a vállalati műszaki fejlesztési célokkal. Rendszeresen figyelemmel kísérik, hogy üzemük hatékonyan használja fel a műszaki fejlesztésre, s az e célra szánt vállalati eszközöket, s az anyagi ösztönzés más lehetőségeit. Nagyobb figyel-

met fordítanak a műszaki dolgozók közötti politikai felvilágosító, nevelő munkára. Igyekeznek bátor, kezdeményező közszellemet kialakítani.

Természetes dolog, hogy a pártmunka gyakorlatában nem lehet egyszerre csak egy kérdéssel foglalkozni. A múltban sok problémát, nehézséget okozott az, hogy párt-szervezeteink munkáját nem végezték differenciáltan. Előfordult, hogy a megoldandó feladatok közül nem tudták minden időben kiválasztani a legfontosabbakat, a legfontosabbakat, ezért könnyen elcsúszhatott több határozat végrehajtása és ellenőrzése. Most helyesen ismerték fel: a gépipar feladatairól szóló párt-határozatban megjelölt feladatok a legfontosabbak.

Sok új tapasztalat tanúsítja vasipari üzemekben is, hogy egyre több dolgozó, műszaki érzéssel tudatos felelősséget a párt-határozat megvalósításáért, a gazdálkodásért és általában az üzemi, gyári élet összes dolgaiért. Ebben nagy szerepe van párt-szervezeteink felvilágosító tevékenységének.

Nem lennének hívek az igazsághoz, ha elhallgatnánk, hogy e megállapítások nem érvényesek a vasipar minden üzemére. Sajnos, a vasipari szövetkezetekről nem mondható el ennyi jó. Igaz, hogy fejlődtek szervezeteink, új gépeket szereztek be, átszervezték a műszaki apparátust, megoldották a gyártáselőkészítést, a programozást. Bevezették a teljesítménybérést, mégsem lehetünk azonban elégedettek munkájukkal, hozzáállásukkal. Az egyik legnagyobb vasipari szövetkezetünkben például annak ellenére, hogy a pártbizottság ipari osztálya erre felhívta a figyelmet, nem tárgyalták meg a gépipar feladatairól szóló párt-határozatot a szövetkezet tagjaival. Ez nemcsak a szövetkezetek vezetőinek magatartására vet fényt, hanem azt is tanúsítja, hogy az egyébként kis létszámú párt-szervezet befolyása igen gyenge, nem tud érvényt szerezni megjelölten a párt határozatainak.

Minden párt-szervezet munkájának értékét csak az adott üzem tényleges eredményei szerint értékelhetjük. Így van ez a gépipar feladatairól szóló párt-határozat megvalósításával is. Az eredmények azt mutatják, többnyire jó a párt-szervezetek termelést ellenőrző tevékenysége, gazdaságsszervező munkája. Most mégis több hibáról is szólunk. Tettük ezt azért, hogy felhívjuk a figyelmet a meglévő fogyatékosokra, munkánk gyengéire. Arra, hogy nem elég a párt-határozatokat — ahogy egyesek mondják — a »százasokat« kézbe venni, s az aprópénzre váltás módját, az intézkedési terveket elkészíteni. Fel is kell váltani a százasokat a mindennapi munka során, szervezni és ellenőrizni e határozatok megvalósítását.

N. P.

Gimnázium a tanyák között

Tanyai gimnazisták — megszokott fogalom. Diákok képét idézi fel, kik fáradtságot nem kímélve járnak be nap mint nap a városi iskolába. En azonban egy másik képet kívánok felidézni, mely rövidesen nem kevésbé megszokott lesz: azt, amikor a gimnázium megy ki a tanyák közé.

Érdekes statisztika

Mórahalm: 13 éve önálló község Szeged alsó-tanyavidékének központján. Lakosainak száma meghaladja

a hateret, de több mint kétharmaduk tanyán él. A jelenlegi körülmények közötti állomástól 2 perc az általános iskola központja, festői környezetben. 1962 szeptembere óta — míg önálló épülete el nem készül — itt működik a mórahalmi általános gimnázium első osztálya, 43 tanulóval. Osztályfőnökük, Rátikai Árpád fiatal tanár, aki maga is a gimnázium indításával egyidőben kezdte meg pályáját, érdekes statisztikát állított össze róluk. Íme néhány jellemző adat:

Osztott iskolában végzett helyben: 13
Osztatlan, s részben osztott iskolában: 30
Szülei a községben laknak: 5
»Bentlakó«: 10
Bejáró tanyáról, környékből: 28

Hozzátehetjük, hogy a busszal bejárók reggel 5-kor kelnek, s délután 5 tájban érnek haza. Ráadásul mindössze körülbelül tíz diáknak van villany a lakhelyén. S végül: az osztály mintegy háromnegyede az otthoni munkában is részt vesz. A tanár példát hoz: amikor a 6 kilométerrel bejáró Bende Margit szüleit fölkereste, hogy legalább tízre költöztesse be a kislányt a faluba, azt válaszolták: — Nem lehet, itthon is kell segítenie.

Bende Margit ennek ellenére az osztály legjobb tanulója.

Megkérem végül, foglalja össze, mi nehezíti a munkát. Válasza:

— Első a bejárás, a tanyai viszonyok. Második, s ezzel összefüggő az osztatlan vagy részben osztott iskolák helyzetéből adódó hátrány, tetézve itt a magas létszámmal. Harmadsorban átmeneti jellegű nehézségek.

— Mit ért ezeken?

— Például földrajzban, mert ez a szakom, részletesen tárgyaljuk az országokat, s nincs megfelelő térkép. Az ilyen problémák persze a gimnázium felépülésével és ellátásával megoldódnak.

Cél: általános középiskolai képzés

A következő kérdést, hogy mikor épül fel a gimnázium, már Dants László igazgatónak tesszem fel, aki az új iskola gondjait-ügyeit intézi. Válaszából jelentős tényeket hallunk az iskola céljairól is:

— Év végéig átadják a gimnáziumot. Négy tanyarészből, szertárból, s előadókban, összesen tehát nyolc foglalkozási teremből, s az iskolában szükséges egyéb helyiségekből álló emeletes épület lesz a piactér északi

oldalán. Jelentős állami támogatással, valamint a helybeli, s szomszédos zákány-széki és ássothalmi tanácsok összefogásával a közsegfejlesztési alapokon épül. Értelme is, hiszen e terület — ideszámítva az iskola vonzáskörébe eső vidéket, mintegy százhuszezer hold — számra sok mezőgazdasági középiskolára kell majd. A táj gazdasági struktúrájának megfelelően a politichikai oktatás keretében különösen szülő- és gyümölcsöstermesztési ismereteket fognak elcsajátítani a gyerekek. Az új gimnázium legfontosabb jellemvonása azonban az, hogy egyike az első lépéseknek a pártkongresszus által tervként elfogadott általános középiskolai képzés bevezetése felé. A jövő tanévben induló első osztályba egyébként eddig harminc tanuló jelentkezett. Helybeli egy sem. Szóval kell tennem, hogy noha felsőbb szervek úgy határoztak, a környékből, s mórahalmi tanulókat ne a szegedi gimnáziumokba vegyék fel, mert azok amúgy is túlszűfoltak, a Mórahalmról jelentkezőket ennek ellenére fogadták.

„Kiskollégiumok” csaiádoknál

Végül a bejárók problémájának megoldásáról érdeklődöm, s érdekes terv tárul elém:

— Vaságyakat szerezünk, s »kiskollégiumokat« rendezünk be egy-egy családnál, szerződést kötve a szülőkkel. Már két hely van is. Egy háznál 4–5 diákok tudunk majd elhelyezni. Ha elég társadalmi segítséget kapunk, mindennel boldogulunk.

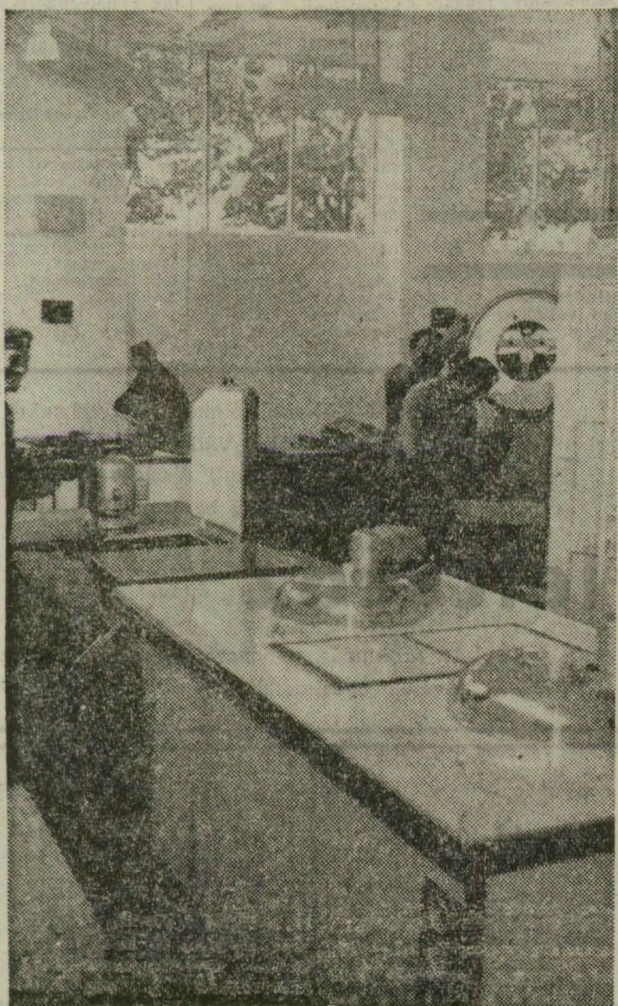
Az iskola jelentőségét a vidék szempontjából láthatjuk már. De nem kevésbé jelentős az iskola indítása a tanulók életében sem. Szabó Vilmos úttörővezető tanár, aki tavaly toborozta a környékből diákokat az új iskolához, erről a következőképp vélekedik:

— Ezeknek a gyerekeknek nagy része nem tanulhatott volna tovább. Egyrészt Szegeden nem volt hely, másrészt lakóhelyükről bejárni oda nem tudtak volna, nem beszélve arról, hogy otthon a szülők a munkában igényt tartanak az ő segítő kezükre is, gyakran a tanulás mellett. Ez az iskola azt jelenti, hogy sokkal több parasztfiatal tanulhat tovább.

Azt hiszem, ez világszerű válasz: a felnövő nemzedékek élete megváltozik. Minél több ilyen vidéki gimnáziumot, mint amilyent az egykori »Alsóközponon« indítottak: még jobb feltételekkel.

Németh Ferenc

Naponta 25 mázsa fagyalt

Hosszú évek óta gondot okoz Szeged fagyaltellátása. Most végre a városi tanács segítségével a Szegedi Szálloda és Vendéglátó Vállalat új fagyaltüzemet építtetett a Bartók Béla tér 5. szám alatti házban. Az üzemben — amely hamarosan megkezdte működését — naponta 25 mázsa fagyaltot készítenek. Bővül a választék is és jobb lesz a szegedi cukrászdák és fagyaltárusok ellátása is. Az új üzemben két mélyhűtő kamra, külön tejhűtő, tojásmosó és tojástartoló biztosítja a legteljesebb higiéniát. Az új fagyaltüzem »szárja« a nagy teljesítményű svéd fagyasztógép, amely 6 perc alatt fagyasztja a fagyaltot. Másik érdekessége a jég-rakéta. Különleges hűtőkészülék biztosítja, hogy az üzletekbe szállítandó fagyalt megfelelően hűtve érkezzen rendeltetési helyére.

Képünkön: szerelik az új gépeket.